

Torek, 3. julij 2018

P8_TA(2018)0280

Podnebna diplomacija

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2018 o podnebni diplomaciji (2017/2272(INI))

(2020/C 118/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 21, 191, 192, 220 in 221 pogodbe,
- ob upoštevanju agende Organizacije združenih narodov (OZN) za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja (UNFCCC) in Kjotskega protokola h Konvenciji,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Pariškega sporazuma, sklepa 1/CP.21, 21. konference pogodbenic (COP 21) UNFCCC in 11. konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (CMP 11), ki sta potekali od 30. novembra do 11. decembra 2015 v Parizu,
- ob upoštevanju 22. konference pogodbenic UNFCCC (COP 22) in 1. konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Pariškega sporazuma (CMA 1), ki sta potekali od 15. novembra do 18. novembra 2016 v Marakešu v Maroku,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. oktobra 2016 o izvajanju Pariškega sporazuma ter konference OZN o podnebnih spremembah leta 2016 v Marakešu v Maroku (COP 22) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju petega ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) in njegovega zbirnega poročila,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. oktobra 2017 o konferenci OZN o podnebnih spremembah leta 2017 v Bonnu v Nemčiji (COP 23) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. julija 2016 z naslovom Pospješevanje evropskega prehoda na nizkoogljično gospodarstvo (COM(2016)0500),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. aprila 2013 z naslovom Strategija Evropske unije za prilagajanje podnebnim spremembam (COM(2013)0216),
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za podnebno diplomacijo za leto 2015, ki ga je sprejel Svet za zunanje zadeve,

⁽¹⁾ UL C 215, 19.6.2018, str. 46.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0380.

Torek, 3. julij 2018

- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 6. marca 2017 in 19. junija 2017,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 22. junija 2017,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 26. februarja 2018 o podnebni diplomaciji,
 - ob upoštevanju sporočila Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) iz junija 2016 o globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije in skupnega sporočila Komisije in ESZD z dne 7. junija 2017 o strateškem pristopu k odpornosti pri zunanjem delovanju EU (JOIN(2017)0021),
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora regij z dne 9. februarja 2017 z naslovom Za novo strategijo EU za prilagajanje podnebnim spremembam – celostni pristop ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 26. aprila 2016 z naslovom Po pariški konferenci ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2017 o letnem poročilu o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2018 o ženskah, enakosti spolov in podnebni pravičnosti ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju sklepa Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja (UNFCCC) št. 36/CP.7 z dne 9. novembra 2001 o povečanju udeležbe žensk pri zastopanju pogodbenic v organih, ustanovljenih v okviru Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja in Kjotskega protokola,
 - ob upoštevanju študije iz leta 2009, ki jo je izvedla Mednarodna organizacija za migracije (IOM), o migracijah, okolju in podnebnih spremembah: presoja dokaznega gradiva,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2018 o enakosti spolov v trgovinskih sporazumih EU ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju enciklike papeža Frančiška z naslovom Laudato Si o skrbi za naš skupni dom,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju skupnih razprav Odbora za zunanje zadeve in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane v skladu s členom 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A8-0221/2018),
- A. ker učinki podnebnih sprememb vse bolj vplivajo na različne vidike življenja ljudi ter na razvojne možnosti in svetovno geopolitično ureditev in globalno stabilnost; ker bodo tisti, ki imajo na voljo manj sredstev za prilagajanje podnebnim spremembami, najbolj občutili posledice slednjih; ker lahko podnebno diplomacijo razumemo kot obliko zunanje politike, ciljno usmerjene v spodbujanje podnebnih ukrepov z zagotavljanjem pomoči drugim akterjem, sodelovanjem

⁽¹⁾ UL C 207, 30.6.2017, str. 51.

⁽²⁾ UL C 487, 28.12.2016, str. 24.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0493.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0005.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0066.

Torek, 3. julij 2018

pri specifičnih vprašanjih, povezanih s podnebjem, vzpostavljanjem strateških partnerstev in krepitevijo odnosov med državnimi in nedržavnimi akterji, tudi tistimi, ki bistveno prispevajo k svetovnemu onesnaževanju, kar prispeva k blaženju učinkov podnebnih sprememb, pa tudi k izboljšanju podnebnih ukrepov in krepitevi diplomatskih odnosov Unije;

- B. ker učinki podnebnih sprememb vključujejo dvigovanje gladine oceanov, njihovo segrevanje in zakisljevanje, upadanje biotske raznovrstnosti in vse pogostejše skrajne podnebne pojave; ker so prve žrtve teh motenj najbolj ranljive države in najbolj ranljivi prebivalci, zlasti tisti, ki živijo na otokih; ker imajo podnebne spremembe zlasti močan socialni in kulturni učinek na domorodne skupnosti, ki ne samo, da zgolj obrobno prispevajo k emisijam CO₂, temveč imajo dejavno in bistveno vlogo pri varovanju ekosistemov, v katerih živijo, ter s tem blažijo učinke podnebnih sprememb;
- C. ker je EU ena od vodilnih sil na področju podnebnih ukrepov in je pokazala, da ima vodilno vlogo pri mednarodnih pogajanjih o podnebjju; ker EU uporablja podnebno diplomacijo za ustvarjanje strateških zavezništov z ustreznimi deležniki, da bi se skupaj borili proti podnebnim spremembam, kar je ključno za trajnostni razvoj in preventivno ukrepanje proti nevarnostim, povezanim s podnebjem;
- D. ker je podnebna diplomacija EU prispevala k sklenitvi Pariškega sporazuma, od takrat pa se je pristop EU k podnebni diplomaciji razširil; ker je bila podnebna politika kot del globalne strategije EU vključena v zunanjo in varnostno politiko, s čimer se je okrepila povezava med energijo in podnebjem, varnostjo in prilagajanjem podnebnim spremembam ter migracijami;
- E. ker dolgoročni trajnostni podnebni ukrepi ne morejo biti v odgovornosti posameznikov in njihovih posameznih odločitev kot potrošnikov; ker bi bilo treba s podnebno politiko, ki bo temeljila na človekovih pravicah, pojasniti, da so za ustvarjanje trajnostnih družb odgovorni predvsem politiki, ki imajo sredstva za ustvarjanje trajnostnih podnebnih politik;
- F. ker so pomisleki v zvezi s podnebjem in varnostjo medsebojno povezani in mednarodni ter zahtevajo podnebno diplomacijo, ki bo med drugim usmerjena v celovito izvajanje zavez iz Pariškega sporazuma; ker so bile v več študijah ugotovljene posredne povezave med podnebnimi spremembami, naravnimi nesrečami in izbruhom oboroženih spopadov in ker je mogoče podnebne spremembe obravnavati kot „multiplikator groženj“, ki lahko zaostri že obstoječe družbene napetosti; ker lahko negativne dolgoročne posledice podnebnih sprememb vodijo v zaostrovanje političnih napetosti znotraj in zunaj nacionalnih meja, zaradi česar utegnejo biti dejavnik krize in breme v mednarodnih odnosih;
- G. ker podnebne spremembe neposredno in posredno vplivajo na migracije, saj vse več ljudi silijo, da zapustijo ranljiva območja in se preselijo na bolj trajnostna območja v svojih državah ali v tujini, da bi si tam zgradili novo življenje;
- H. ker je Parlament v resoluciji z dne 4. oktobra 2017 o konferenci OZN o podnebnih spremembah leta 2017 v Bonnu v Nemčiji (COP 23) priznal naravo in obseg razselitev in preseljevanja zaradi podnebnih sprememb, ki so posledice katastrof, ki jih povzročajo globalno segrevanje; ker različna pomembna in dobro utemeljena poročila in študije, kot denimo tisti, ki sta ju pripravili Svetovna organizacija za migracije in Svetovna banka, navajajo, da bi po najslabšem scenariju ob odsotnosti resnih prizadevanj število migrantov in notranje razseljenih oseb, ki zapustijo domove zaradi okoljskih sprememb, do leta 2050 lahko doseglo 200 milijonov, številni med temi trenutno živijo na obalnih območjih, lahko pa bi šlo za notranje migrante v podsaharski Afriki, južni Aziji in Latinski Ameriki;
- I. ker ljudje, ki se selijo zaradi okolja, niso upravičeni do statusa begunca niti do zaščite, do katere so begunci upravičeni na mednarodni ravni, saj jih Ženevska konvencija iz leta 1951 ne priznava;

Torek, 3. julij 2018

- J. ker je Komisija – kot prispevek k dosegu gospodarstva z ničelnimi neto emisijami ogljika – spodbujanje energetske učinkovitosti in to, da bi EU postala vodilna v svetu na področju energije iz obnovljivih virov, določila kot cilja energetske politike Unije;
- K. ker mora podnebna diplomacija EU spodbujati projekte za obvladovanje tveganja, oblikovati javno mnenje ter spodbujati politično in gospodarsko sodelovanje za boj proti podnebnim spremembam in spodbujanje gospodarstva z nizkimi emisijami ogljika;
- L. ker bi moral biti rezultat podnebne diplomacije EU model proaktivnega prilagajanja, s katerim bi spodbudili interakcijo med politikami za boj proti podnebnim spremembam; ker bi institucionalizacija politik podnebnih sprememb pomenila večjo ozaveščenost javnosti in bi morala privedi do jasnejše politične volje;
- M. ker je zaradi pomanjkanja vodnih virov vedno več konfliktov med skupnostmi; ker se ti viri vedno manj trajnostno izrabljajo za intenzivne kmetijske in industrijske dejavnosti v razmerah, ki so že tako nestabilne;
- N. ker bi moral boj proti podnebnim spremembam – za doseg njegovih ciljev – postati strateška prednostna naloga v vseh diplomatskih dialogih in pobudah, tako da se sprejme pristop, ki bo temeljil na človekovih pravicah; ker Parlament dejavno prispeva k temu procesu ter uporablja svojo zakonodajno moč in politični vpliv, da bi podnebne spremembe še bolj vključil v razvojne ukrepe in portfelj pomoči ter v različne druge politike EU, na primer na področjih naložb, kmetijstva, ribištva, energije, prometa, raziskav in trgovine;
- O. ker se razlogi za diskriminacijo in ranljivosti na podlagi spola, rase, narodnosti, razreda, revščine, sposobnosti, pripadnosti domorodni skupnosti, starosti, geografije, tradicionalne in institucionalne diskriminacije prekrivajo in tako ovirajo dostop do virov in sredstev, ki so potrebni za obvladovanje velikih sprememb, kot so podnebne;
- P. ker so podnebne spremembe neločljivo povezane s krčenjem gozdov, ki je posledica prilaščanja zemljišč, pridobivanja fosilnih goriv in intenzivnega kmetijstva;
- Q. ker je delež žensk pri političnem odločanju in v diplomaciji, zlasti pa pri pogajanjih o podnebnih spremembah, še vedno nezadovoljiv in ker je bil glede tega dosežen le majhen napredek oziroma ga sploh ni bilo; ker je med vodji delegacij le 12 do 15 % žensk, med delegati pa okoli 30 %;
1. opozarja, da učinki podnebnih sprememb vplivajo na vse vidike življenja ljudi, zlasti na globalne vire in priložnosti za razvoj, pa tudi na poslovne modele, trgovinske odnose in regionalne odnose; opozarja, da učinki podnebnih sprememb še zaostrejuje negotovo oskrbo s hrano, grožnje zdravju, izgubo možnosti za preživljanje, razseljevanje, migracije, revščino, neenakost med spoloma, trgovino z ljudmi, nasilje, slab dostop do infrastrukture in osnovnih storitev ter vplivajo na mir in varnost, vedno bolj pa jih občutijo tudi državljani EU in predstavljajo izziv za mednarodno skupnost; poudarja, da podnebni ukrepi postajajo vse bolj nujni in da je za obravnavanje podnebnih sprememb potrebno skupno prizadevanje na mednarodni ravni; poziva Komisijo in države članice, naj stalno olajšujejo večstransko razpravo, saj gre za skupno odgovornost do celotnega planeta za sedanje in prihodnje generacije; ugotavlja, da je boj proti podnebnim spremembam nujen za varstvo človekovih pravic;
 2. zaskrbljeno ugotavlja, da je kakovost svetovnih vodnih virov in ekosistemov vedno slabša, nevarnost, ki izhaja iz pomanjkanja vode, tveganj, povezanih z vodo, in skrajnih vremenskih pojavov, pa vedno večja;

Izvajanje Pariškega sporazuma in Agende 2030

3. ponovno potrjuje zavezanost EU Pariškemu sporazumu in agendi OZN za trajnostni razvoj do leta 2030, vključno s cilji trajnostnega razvoja; poudarja, da je treba Pariški sporazum izvajati v celoti in hitro ter da je treba uresničiti njegove cilje blažitve, prilagajanja in preusmerjanja finančnih tokov, uresničiti pa je treba tudi cilje trajnostnega razvoja, tako na ravni EU kot na svetovni ravni, da bi razvili bolj trajnostno gospodarstvo in družbo; ponovno potrjuje potrebo po ambiciozni

Torek, 3. julij 2018

podnebni politiki EU in njeni pripravljenosti, da občutno izboljša obstoječe nacionalno določene prispevke EU do leta 2030, ter potrebo po tem, da se do konca leta 2018 razvije ambiciozna in usklajena dolgoročna strategija za doseg gospodarstva z ničelnimi neto emisijami ogljika do leta 2050, in sicer v skladu z zavezo iz Pariškega sporazuma o zadržanju povečanja povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C in prizadevanjih za omejitve te rasti na 1,5 °C nad predindustrijskimi ravnmi; poziva Komisijo, naj pri tej dolgoročni strategiji upošteva mnenja vseh akterjev, ki bi lahko prispevali k njej oziroma bo strategija nanje vplivala;

4. poudarja, kako pomembna je ambiciozna podnebna politika EU, da bi se preprečil nadaljnji dvig temperature in da bi EU delovala kot verodostojna in zanesljiva partnerica v razmerju do tretjih držav; poziva Komisijo in države članice, naj prevzamejo dejavno in tvorno vlogo v dialogu Talanoa leta 2018 ter na konferenci COP 24, saj bo leto 2018 ključno za izvajanje Pariškega sporazuma; poziva EU, naj pokaže svojo zavezanost ambiciozni podnebni politiki, saj ji bo to pomagalo, da vodi z zgleodom in se zavzema za močne zaveze drugih držav, kar zadeva blažitev posledic teh sprememb;

5. obžaluje napoved predsednika ZDA, da se je odločil za umik iz Pariškega sporazuma; ponovno poudarja, da ima EU odgovornost in priložnost, da prevzame vodilno vlogo pri globalnih podnebnih ukrepih, okrepi svoja prizadevanja za podnebno diplomacijo in oblikuje močno zaveznitvo držav in drugih akterjev, ki bo še naprej podpiralo cilje omejitve globalnega segrevanja na precej pod 2 °C in prispevalo k temu ciljem ter si bo hkrati prizadevalo za omejitve segrevanja na 1,5 °C v skladu s priporočili IPCC; poudarja pa, da je pomembno tesno sodelovati z vlado ZDA, zlasti pa z državami in mesti ZDA;

6. poudarja, da je verodostojnost Evropske unije v boju proti podnebnim spremembam odvisna od doslednega in celovitega izvajanja njene lastne podnebne politike;

7. poudarja, da bi morala zunanja politika EU razviti zmogljivosti za spremljanje tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, vključno s preprečevanjem kriz in tankočutnostjo za konflikte; meni, da so pomembni in hitri podnebni ukrepi bistveno prispevajo k preprečevanju socialnih, gospodarskih in varnostnih tveganj, preprečevanju konfliktov in nestabilnosti, pa tudi k preprečevanju večjih političnih, socialnih in gospodarskih stroškov; zato poudarja, da je pomembno, da se s širjenjem in prilagajanjem obsega misij in programov EU v tretjih državah in na konfliktnih območjih podnebna diplomacija vključi v politiko EU za preprečevanje konfliktov; ponovno poudarja, da bo prehod na gospodarstvo brez neto emisij ogljika prispeval k blagostanju in večji enakosti, miru in varnosti ljudi v EU in zunaj nje, saj podnebne spremembe pogosto ustvarjajo nove nestabilnosti in konflikte ali jih dodatno zaostrijo, poglobijo obstoječe neenakosti ali ustvarijo nove zaradi pomanjkanja virov, gospodarskih priložnosti, izgube zemlje ali zaradi povišanja morske gladine ali dolgotrajne suše, nestabilne strukture upravljanja, nezadostne oskrbe z vodo in hrano ter poslabšanja življenjskih razmer;

8. z zaskrbljenostjo opozarja zlasti na poslabšanje ekosistemov in vodnih virov po svetu ter na vse večjo grožnjo, ki jo predstavljajo pomanjkanje vode in tveganja v zvezi z vodo, pa tudi na skrajne vremenske pojave in vremenske razmere, katerih pogostost in uničujoči učinek se zaostrijeta, zaradi česar je treba okrepiti povezave med prilagajanjem na podnebne spremembe in zmanjševanjem tveganja nesreč;

9. z zaskrbljenostjo ugotavlja tudi, da je premalo pozornosti namenjeno vlogi tal kot sestavnemu delu podnebnega sistema, pa tudi njihovem pomenu za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in prilagajanje na vplive podnebnih sprememb; poziva EU, naj razvije ambiciozno strategijo, ki bi morala biti vključena v podnebno diplomacijo;

10. poudarja, da je zaradi taljenja polarnega ledu in dvigovanja morske gladine zlasti ogroženo prebivalstvo, ki živi ob obalah ali v majhnih otoških državah; poziva Komisijo in države članice, naj zaščitijo in ohranijo ta življenjski prostor, in sicer s spodbujanjem uresničevanja ambicioznih ciljev na področju blažitve posledic podnebnih sprememb in z večstranskimi ukrepi za zaščito obal;

Torek, 3. julij 2018

11. se zaveda, da podnebne spremembe zaostrujejo okoliščine, ki povzročajo migracije na občutljivih območjih, in opozarja, da bodo migracije v prihodnosti še večje, če se ne bodo ustrezno upravljale negativne posledice podnebnih sprememb; poziva EU, naj podpre začetek razprav na ravni OZN, da bi se ustrezno ukrepalo ob preseljevanju ljudi, do katerega bo prišlo zaradi posledic podnebnih sprememb, in poudarja, da bi se moral mednarodni odziv osredotočiti na regionalne rešitve, da se preprečijo nepotrebne množične selitve;
12. poziva države članice, naj postopno prevzamejo vodilno vlogo v sedanjih pogajanjih o globalnem dogovoru o varnih, urejenih in zakonitih migracijah, ki je pripravljen pod okriljem OZN in temelji na Newyorški deklaraciji za begunce in migrante iz leta 2016, v kateri se priznava, da se veliko število ljudi seli zaradi negativnih posledic podnebnih sprememb;
13. pozdravlja vključujočo naravo postopka UNFCCC; meni, da je treba za zagotavljanje učinkovite udeležbe obravnavati vprašanje temeljnih ali nasprotujočih si interesov; podpira pobudo vlad, ki predstavljajo večino svetovnega prebivalstva, da se sprejme posebna politika glede navzkrižja interesov, in poziva Komisijo, naj konstruktivno sodeluje v tem procesu;
14. poziva Komisijo, naj oblikuje programe za večjo ozaveščenost državljanov EU glede povezave med podnebnimi spremembami in migracijami, revščino in spopadi zaradi dostopa do virov;
15. poudarja, da morajo vse pobude EU na področju okolja izhajati iz zakonodajnih pristojnosti, določenih v Pogodbah, in da mora imeti parlamentarna demokracija EU še naprej vodilno vlogo pri vseh predlogih, usmerjenih v spodbujanje mednarodnih ukrepov za varstvo okolja;

Krepitev zmogljivosti EU za podnebno diplomacijo

16. ugotavlja, da EU in njene države članice zagotavljajo največ javnih sredstev za boj proti podnebnim spremembam ter da je to instrument, ki je pomemben in krepí zaupanje ter je usmerjen v podpiranje prilagajanja in blaženja v drugih državah; poziva Komisijo in države članice, naj še naprej namenijo znatne finančne prispevke in naj dejavno podpirajo mobilizacijo finančnih sredstev za področje podnebnih sprememb prek javnih virov v drugih državah in iz zasebnih virov; pozdravlja napovedi s srečanja ONE Planet Summit 12. decembra 2017;
17. poudarja, da so za svetovni prehod k gospodarstvu brez neto emisij ogljika ter gospodarstvom in družbam, odpornim na podnebne spremembe, potrebne znatne transformativne naložbe; poudarja, da morajo vlade oblikovati spodbudno okolje za preusmeritev kapitalskih tokov v trajnostne naložbe in za preprečevanje nasedlih naložb, tako da se oprejo na sklepe Strokovne skupine Evropske komisije na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti in delujejo v skladu s Sporočilom Komisije o financiranju trajnostne rasti (COM(2018)0097); verjame, da mora finančni sistem prispevati k ciljem Pariškega sporazuma in trajnostnega razvoja; je prepričan, da bo finančni sistem EU, ki bo prispeval k blažitvi podnebnih sprememb in spodbujal naložbe v čiste tehnologije in trajnostne rešitve, služil za vzor drugim državam ter bi jim lahko jím pomagal uvajati podobne sisteme;
18. poudarja, da mora EU v vseh mednarodnih forumih nastopati enotno, in poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisijo, naj usklajujeta skupna prizadevanja EU, da bi zagotovili njeno zavezanost izvajanju Pariškega sporazuma; spodbuja EU, naj preuči, kako se lahko še povečajo ambicije iz Pariškega sporazuma; vztraja, da je treba oblikovati celovito strategijo za podnebno diplomacijo EU in vidik podnebja vključiti v vsa področja zunanjega delovanja EU, tudi v trgovino, razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč; poudarja, da je treba v vseh prihodnjih večstranskih pogajanjih okrepiti socialno razsežnost, vključiti vidik enakosti spolov in pristop, ki bo temeljil na človekovih pravicah;
19. poziva Komisijo in države članice, naj prek usklajenih komunikacijskih strategij in dejavnosti za večjo javno in politično podporo povečajo ozaveščenost o podnebnih spremembah na mednarodni ravni; poziva zlasti k mednarodnemu razumevanju povezav med podnebnimi spremembami in socialno nepravilnostjo, migracijami, lakoto in revščino ter dejstva, da podnebni ukrepi na svetovni ravni v veliki meri prispevajo k rešitvi teh vprašanj;

Torek, 3. julij 2018

20. poudarja, da bo tehnološki napredek ob ustrezni skupni politični podpori ključnega pomena za doseg ciljev Pariškega sporazuma, in da bi bilo treba zato v okviru splošne strategije za podnebno diplomacijo, ki spodbuja in financira raziskave, povezane s podnebnimi spremembami, upoštevati tudi znanstveno diplomacijo EU;

21. opozarja, da so po navedbah zelene knjige Komisije z naslovom Prilagajanje podnebnim spremembam v Evropi – možnosti za ukrepanje EU (COM(2007)0354), na podnebne spremembe najbolj občutljiva evropska območja Južna Evropa in sredozemska kotlina, gorska in obalna območja, gosto poseljena poplavna območja, skandinavska in arktična regija; zato poziva EU, naj za vsako od teh območij spodbuja raziskovalne in razvojne programe, ki bodo vključevali ustrezne države članice v skladu s členom 185 PDEU;

22. izpostavlja, kot dober primer znanstvene diplomacije v smislu zgornjega odstavka, pobudo PRIMA (Partnerstvo za raziskave in inovacije na sredozemskem območju), ki se osredotoča na razvoj in uporabo inovativnih rešitev za proizvodnjo hrane in oskrbo z vodo v Sredozemlju; poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje, zagotovi potrebno podporo in poskrbi za nadaljevanje te pobude in drugih podobnih pobud; poziva Komisijo, naj v skladu s členom 185 PDEU razvije novo pobudo, ki bo posebej usmerjena k ciljem podnebne diplomacije EU;

23. poziva k uskladitvi akcijskih načrtov Unije za energetska diplomacijo in diplomacijo na področju voda s podnebno diplomacijo, do bi okrepi sinergije in skupne ukrepe ustreznih subjektov na ravni EU in držav članic;

24. poziva k večji vključenosti Parlamenta in k temu, naj se v okviru letnega procesa, ki sta ga začeli Komisija in Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) ter se izvaja v sodelovanju z državami članicami, opredelijo ključne prednostne naloge za podnebno diplomacijo EU v zadevnem letu in predlagajo konkretna priporočila za obravnavanje vrzeli v zmogljivosti;

25. se zavezuje, da bo oblikoval lastno stališče in priporočila za novo dolgoročno strategijo EU do sredine stoletja, ki jih bosta obravnavala Komisija in Svet, preden se strategija predloži UNFCCC;

26. izraža svojo namero začeti proces, v okviru katerega bi prispeval k tem prizadevanjem z rednimi poročili o dejavnostih EU na področju podnebne diplomacije in dosežkih podnebne diplomacije, pa tudi o njenih pomanjkljivostih; redna poročila bi morala vsebovati jasne referenčne vrednosti v zvezi s tem;

27. poudarja bistveno vlogo parlamentarne diplomacije v boju proti podnebnim spremembam; se zavezuje, da bo bolje izkoristil svojo mednarodno vlogo in članstvo v mednarodnih parlamentarnih omrežjih ter okrepi podnebne dejavnosti v okviru svojega dela v delegacijah in z obiski delegacij, zlasti Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odbora za zunanje zadeve, in na evropskih in mednarodnih medparlamentarnih srečanjih in na platformah za dialog z nacionalnimi parlamenti in podnacionalnimi/meddržavnimi akterji in civilno družbo, pri tem pa si bo vedno prizadeval za upoštevanje vidika enakosti spolov;

28. poziva k dodeljevanju večjih človeških in finančnih virov v ESZD in Komisiji, da se bo bolje upoštevala močna zavezanost podnebni diplomaciji in okrepi sodelovanje v zvezi s tem; poziva ESZD, naj podnebno diplomacijo vključi na dnevne rede srečanj delegacij EU z delegacijami iz tretjih držav ter mednarodnih ali regionalnih organizacij in naj pripiše strateški pomen prizadevanjem za podnebno diplomacijo v vseh delegacijah EU s predstavništvu držav članic v tretjih državah; zato poziva, naj se pri ustvarjanju mešanih delovnih mest v delegacijah EU vključi večji delež strokovnjakov na področju podnebja ter kontaktne točke za podnebne spremembe v glavnih delegacijah EU v tretjih državah;

29. poudarja, da lahko proračunski odhodki EU, povezani s podnebjem, ustvarijo visoko dodano vrednost in bi jih bilo treba znatno povečati, da bi odražali večji pomen in nujnost podnebnih ukrepov ter potrebo po nadaljnjih ukrepih podnebne diplomacije; zato poziva Komisijo in države članice, naj v naslednjem večletnem finančnem okviru povečajo odhodke, povezane s podnebno diplomacijo, in naj odobrijo rezervacijo vsaj 30 % sredstev, namenjenih podnebnim

Torek, 3. julij 2018

ukrepom, za kar se je Parlament zavzel v resoluciji z dne 14. marca 2018 o naslednjem večletnem finančnem okviru: priprava stališča Parlamenta o večletnem finančnem okviru po letu 2020 ⁽¹⁾, in naj celoten proračun EU uskladijo s cilji Pariškega sporazuma in cilji trajnostnega razvoja, da se zagotovi, da poraba proračunskih sredstev ne bo v nasprotju s podnebnimi prizadevanji; v zvezi s tem ugotavlja, da si bo treba zlasti v občutljivih sektorjih (kmetijstvo, industrija, energetika in promet) bolj prizadevati za prehod na brezogljično gospodarstvo; poziva k boljši porabi sredstev EU za zagotavljanje učinkovite rabe virov, optimizacijo rezultatov ter večji učinek ukrepov in pobud EU;

30. poziva Komisijo in države članice, naj v okviru dvostranskih sporazumov s partnerskimi državami razvijejo sodelovanje na področju okolja, da bi spodbudili politike trajnostnega razvoja, ki temeljijo na energetske učinkovitosti in obnovljivih virih energije;

31. poziva Komisijo, naj v svojih prihodnjih sporočilih o prihodnosti energetske in podnebne politike EU ter o dolgoročni strategiji EU za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celoti upošteva svetovno razsežnost, vključno s cilji podnebne diplomacije EU; prav tako poziva Komisijo in ESZD, naj še nadalje razvijata dolgoročno vizijo in v 12 mesecih po sprejetju tega poročila predložita skupno sporočilo, v katerem bosta pojasnili svoje razumevanje podnebne diplomacije EU in strateški pristop k dejavnostim EU na področju podnebne diplomacije ter upoštevali pristop Parlamenta, opisan v tem besedilu;

32. poziva ESZD in Komisijo, naj okrepi notranje usklajevanje glede podnebnega razseljevanja ter zato ustanovita skupino strokovnjakov, ki bo s pomočjo medagencijske delovne skupine preučevala podnebne spremembe in migracije;

33. poudarja, da so krepitev vloge žensk ter njihovo polno in enakopravno sodelovanje ter vodilna vloga ključni za podnebne ukrepe; poziva EU in države članice, naj vključijo vidik enakosti spolov v podnebne politike in sprejmejo pristop, ki upošteva spol, saj podnebne spremembe pogosto povečujejo neenakosti med spoloma in slabšajo položaj žensk; spodbuja sodelovanje avtohtonih žensk in zagovornikov pravic žensk v okviru UNFCCC, saj je njihovo znanje o upravljanju naravnih virov bistvenega pomena v boju proti podnebnim spremembam;

Boj proti podnebnim spremembam kot gonilo mednarodnega sodelovanja

34. poudarja, da morajo imeti EU in njene države članice dejavno vlogo v mednarodnih organizacijah in forumih (kot so OZN, Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), Politični forum na visoki ravni za trajnostni razvoj (HPFL), Urad visokega komisarja za človekove pravice (OHCHR), Mednarodna organizacija dela (ILO), Svetovna zdravstvena organizacija (WHO), NATO, Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), Mednarodna pomorska organizacija (IMO), Arktični svet ter skupini G7 in G20) ter da morajo tesno sodelovati z regionalnimi organizacijami (kot so Afriška unija (AU), Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS), Zveza držav jugovzhodne Azije (ASEAN), skupina afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), MERCOSUR in Svet za sodelovanje v Zalivu), da bi spodbudile globalna partnerstva in zagotovile izvajanje Pariškega sporazuma in uresničevanje ciljev trajnostnega razvoja, hkrati pa zagovarjale, krepile in dodatno razvile režime večstranskega sodelovanja;

35. poziva EU in njene države članice, naj izpostavijo podnebne ukrepe na dnevnem redu srečanj voditeljev držav G20 ter na srečanjih in dvostranskih srečanjih članic skupine G20 in naj sodelujejo z državami v razvoju, kot so skupina 77 v OZN (G77) in druga omrežja, kot je Združenje majhnih otoških držav (AOSIS);

36. poziva države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja v okviru Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) v skladu s cilji iz Pariškega sporazuma; poudarja tudi, da mora Mednarodna pomorska organizacija (IMO) sprejeti hitre in ustrezne dodatne ukrepe, da bi na področju mednarodnega ladijskega prometa zagotovili ustrezen prispevek k boju proti podnebnim spremembam;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0075.

Torek, 3. julij 2018

37. poziva Komisijo, naj razsežnost podnebnih sprememb vključi v mednarodne trgovinske in investicijske sporazume ter naj ratifikacijo in izvajanje Pariškega sporazuma postavi za pogoj za prihodnje trgovinske sporazume; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj pripravi celovito oceno skladnosti obstoječih sporazumov s Pariškim sporazumom, kjer je to primerno; poziva jo tudi, naj poenostavi finančne instrumente in programe, da bi zagotovila skladnost, podprla tretje države pri spopadanju s podnebnimi spremembami in povečala učinkovitost podnebnih ukrepov EU; priporoča, naj se oblikuje zavezujoča temeljna klavzula o podnebnih spremembah glede vzajemne zaveze o ratifikaciji in izvajanju Pariškega sporazuma, ki naj se sistematično vključi v mednarodne sporazume, tudi trgovinske in investicijske, s čimer se podpre evropski in mednarodni proces razogljčenja;

38. podpira vztrajno in dejavno sodelovanje EU v koaliciji ambicioznih in z državami članicami te koalicije, da bi opozarjale na svojo odločenost za uresničevanje smiselnega izvajanja Pariškega sporazuma prek sprejetja čvrstega pravilnika leta 2018 in na podlagi uspešnega dialoga Talanoa na konferenci COP 24, namenjenega spodbujanju vključitve drugih držav v ta prizadevanja in oblikovanju skupine vodilnih držav na področju podnebja v naslednjih nekaj letih, ki bodo pripravljene zvišati svoje podnebne cilje v skladu s Pariškim sporazumom, da bi skupaj prevzele vodilno vlogo pri vključevanju podnebne tematike v različna področja zunanje politike, vključno s trgovino, reformo mednarodnih finančnih institucij in varnostjo;

39. priznava pomen učinkovitih in uspešnih prilagoditvenih ukrepov, strategij in načrtov, vključno z uporabo rešitev, ki temeljijo na ekosistemih, da bi v okviru Pariškega sporazuma povečali prilagoditvene zmožnosti, okrepiли odpornost in zmanjšali ranljivost v zvezi s podnebnimi spremembami;

40. poudarja posebno ranljivost arktičnih ekosistemov v zvezi s podnebnimi spremembami, saj je v zadnjih desetletjih temperatura na Arktiki naraščala približno dvakrat hitreje od svetovnega povprečja; se zaveda, da so glavni krivci za onesnaževanje v arktičnem podnebnju azijski, severnoameriški in evropski onesnaževalci, zaradi česar imajo ukrepi za zmanjšanje emisij v EU pomembno vlogo v boju proti podnebnim spremembam na Arktiki; se zaveda tudi, da obstaja interes za Arktiko in njene vire, in sicer zaradi sprememb okolja na tem območju in njegovega vse večjega geopolitičnega pomena; meni, da je stabilen in zdrav arktični ekosistem, v katerem bivajo vitalne skupnosti, strateškega pomena za politično in gospodarsko stabilnost Evrope ter sveta; meni, da mora EU končno pridobiti formalni status opazovalke v Arktičnem svetu;

41. poudarja odgovornost EU in drugih razvitih držav, ki so v preteklosti največ prispevale k globalnemu segrevanju, da izrazijo večjo solidarnost do ranljivih držav, pretežno na svetovnem jugu in na otokih, ki so jih učinki podnebnih sprememb najbolj prizadeli, in jim zagotovijo nadaljnjo podporo, da bi se povečala njihova odpornost, prispevalo k zmanjšanju tveganja nesreč, tudi z ohranjanjem narave in obnovo ekosistemov, ki imajo pomembno vlogo pri uravnavanju podnebja, pomagalo pri okrevanju po škodi, povezani s podnebnimi spremembami, ter izboljšanju ukrepov za prilagajanje in odpornost, in sicer z ustrežno finančno podporo in krepitvijo zmogljivosti, zlasti prek partnerstev na področju nacionalno določenih prispevkov; opozarja, da so ranljive države ključni partnerji pri zavzemanju za ambiciozne podnebne ukrepe na mednarodni ravni, saj jih podnebne spremembe življenjsko ogrožajo;

42. poziva EU in države članice, naj podpirajo prizadevanja manj bogatih držav, da bi zmanjšale odvisnost od fosilnih goriv in v večji meri dostopale do cenovno dostopne energije iz obnovljivih virov, tudi s programi za podporo dostopa do znanosti, tehnologije in inovacij v skladu s ciljem trajnostnega razvoja št. 17 in pa tako, da jih ozaveštuje o razpoložljivih tehnologijah za spremljanje in varstvo okolja in državljanov, kot je vodilni vesoljski program Copernicus in njegove storitve na področju podnebnih sprememb; opozarja na možnosti, ki jih ponuja naložbeni načrt EU za zunanje naložbe, in sicer s spodbujanjem naložb v pametne rešitve, prilagojene podnebnju, in podpiranjem trajnostnega razvoja; poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da humanitarne agencije pri dolgoročnem oblikovanju ukrepov upoštevajo utemeljena spoznanja o podnebnih vplivih na ranljivih območjih; poziva tudi Komisijo, naj razvije celostno strategijo za spodbujanje odličnosti EU na področju zelenih tehnologij na globalni ravni;

43. poudarja, da je treba poenostaviti politike EU, da bi se ustrezno odzvali na razmere, kot so pomanjkanje vode in hrane, do katerih bo v prihodnosti verjetno prihajalo pogosteje; opozarja, da bi pomanjkanje osnovnih živil resno ogrozilo dolgoročno varnost, to pa bi lahko izničilo druge dosežke razvojne politike EU;

Torek, 3. julij 2018

44. poziva EU, naj da prednost pomoči v obliki nepovratnih sredstev in prenosa tehnologije najrevnejšim državam, da bi opravile energetski prehod;

45. priporoča, naj EU prek dialogov o brezogljicnem razvoju in partnerstev poglobi strateško sodelovanje z državami v vzponu in drugimi državami na državni in drugih ravneh, ki znatno vplivajo na globalno segrevanje, vendar imajo tudi odločilno vlogo pri svetovnih podnebnih ukrepih; v zvezi s tem ugotavlja, da je lahko podnebje izhodišče za diplomatske stike s partnerji, s katerimi obstaja veliko navzkrižje interesov glede drugih točk dnevnega reda, in tako zagotovi priložnost za krepitev stabilnosti in miru; poziva EU, naj s partnericami izmenjuje pridobljene izkušnje, da bi pospešili izvajanje Pariškega sporazuma; poziva EU, naj vzpostavi namenske forume za razpravo o podnebnih in trajnostnih politikah, ekonomske in tehnološke dialoge o rešitvah v zvezi s preходом na nizkoogljčno gospodarstvo in odpornostjo, tudi v okviru ministrskih srečanj na visoki ravni; poziva EU, naj oblikuje in podpre partnerstva na področjih skupnega interesa, vključno s potmi za leto 2050, reformo vzdržnega financiranja, čistim prometom, trgi ogljika in drugimi instrumenti za določanje cene ogljika onkraj Evrope, da bi se omejile svetovne emisije in hkrati vzpostavili enaki konkurenčni pogoji za vse gospodarske sektorje;

46. poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo pri vzpostavljanju mednarodnih in regionalnih partnerstev v zvezi s trgi ogljika, kot je določeno v členu 6 Pariškega sporazuma, ter uporabi svoje strokovno znanje za vzpostavitev, prilagoditev in upravljanje sistema EU za trgovanje z emisijami, svoje izkušnje pa naj uporabi za povezovanje tega sistema s švicarskim trgovom ogljika; poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo razvoj mehanizmov za oblikovanje cen ogljika v tretjih državah in regijah ter spodbujajo mednarodno sodelovanje, da bi v srednjeročnem obdobju dosegli pretežno usklajenost teh mehanizmov, dolgoročno pa vzpostavili mednarodni trg ogljika; v zvezi s tem izpostavlja uspešno sodelovanje med EU in Kitajsko v zadnjih letih, na podlagi katerega je decembra 2017 Kitajska lahko začela izvajati sistem za trgovanje z emisijami na nacionalni ravni; z zanimanjem pričakuje rezultate sedanjega dela, ki bo bistveno za dobro delovanje sistema; poziva EU, naj še naprej podpira prizadevanja Kitajske v zvezi s trgovanjem z ogljikom in okrepi prihodnje sodelovanje z njo v smeri zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev na svetovni ravni;

47. poziva EU, naj na mednarodni ravni dejavno podpre odločno politiko proti emisijam toplogrednih plinov, zlasti uvedbo standardov mejnih vrednosti emisij in takojšnjih ukrepov za zmanjšanje emisij v mednarodnem pomorskem in letalskem prometu;

48. meni, da so potrebna dodatna prizadevanja za prilagoditev ogljičnega davka na meji, saj bo to dodatno spodbudilo prizadevanja vseh držav, da bi dosegle cilje Pariškega sporazuma;

49. priporoča EU, naj skupaj z OZN spodbuja več sodelovanja na svetovni ravni za spoprijem s problematiko peščenih neviht, ki zlasti na Bližnjem vzhodu zaostrejuje obstoječe napetosti in ustvarja nove; poudarja, da te nevihte povzročajo hudo škodo zdravju, izsušujejo pa tudi že tako omejene vodne vire na območju Bližnjega vzhoda; v zvezi s tem poziva EU, naj sodeluje z Združenimi narodi pri izboljšanju sistemov spremljanja in opozarjanja;

50. poziva ESZD, Komisijo in države članice, naj se v strateških dialogih o sodelovanju z državami izvoznicami fosilnih goriv v širšem sosedstvu EU osredotočijo na področje razogljčenja energetike in modele za razvoj gospodarstva brez emisij ogljika, da bi okrepile mir ter varnost in blaginjo ljudi v Evropi in svetu;

51. poziva ESZD, Komisijo in države članice, naj pri mednarodnem političnem dialogu in sodelovanju z državami partnericami delujejo v celoti skladno s cilji Pariškega sporazuma in ambicijo EU, da bi bila vodilna v svetu na področju obnovljivih virov energije;

Strateški partnerji EU

52. meni, da je za EU pomembno, da nadaljuje svoja prizadevanja za ponovno vključitev ZDA v večstransko sodelovanje na področju podnebnih ukrepov ter da ZDA pozove, naj spoštuje Pariški sporazum, ne da bi pri tem ogrozila raven svojih ambicij; meni, da sta parlamentarni dialog in sodelovanje z lokalnimi organi ključna instrumenta za ta namen;

53. poudarja, da je treba pri pogajanjih o izstopu Združenega kraljestva iz EU in o prihodnjih odnosih z njim upoštevati potrebo po nadaljnjem sodelovanju na področju podnebne diplomacije;

Torek, 3. julij 2018

54. ugotavlja, da imajo regije in mesta vse pomembnejšo vlogo pri trajnostnem razvoju, saj jih podnebne spremembe neposredno zadevajo, ker njihova rast neposredno vpliva na podnebje in ker postajajo vse dejavnejša pri blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, včasih tudi ob politikah njihovih nacionalnih vlad, ki temu nasprotujejo; ponovno poudarja, da imajo mesta in regije ključno vlogo pri uvajanju inovacij in ukrepov za varstvo okolja, uporabi zelenih tehnologij, naložbah v spretnosti, usposabljanje in večjo konkurenčnost, in sicer z razvojem čistih tehnologij na lokalni ravni; zato poziva EU, naj dodatno poglobi odnose z lokalnimi in regionalnimi organi ter avtohtonimi ljudstvi v tretjih državah in v čezmorskih državah in ozemljih, da bi se okrepilo tematsko in sektorsko sodelovanje med mesti in regijami v EU in zunaj nje, da bi se razvile pobude za prilagajanje in odpornost ter okrepili modeli trajnostnega razvoja in načrti za zmanjšanje emisij v ključnih sektorjih, kot so energetika, industrija, tehnologija, kmetijstvo in promet, tako na mestnih kot podeželskih območjih, na primer s programi tesnega medinstitucionalnega sodelovanja, programom EU za mednarodno sodelovanje mest, podporo platformam, kot je konvencija županov, in z izgradnjo novih forumov za izmenjavo najboljših praks; poziva EU in države članice, naj podprejo prizadevanja regionalnih in lokalnih subjektov za uvedbo regionalno in lokalno določenih prispevkov (podobnih nacionalno določenim prispevkom), ko se doseganje klimatsko ambicioznih ciljev lahko poveča na ta način; izpostavlja vlogo, ki jo imajo lahko pri tem delegacije EU v tretjih državah;

55. ugotavlja tudi, da vse večja urbanizacija, ki jo lahko opazimo v številnih predelih sveta, povečuje že obstoječe težave, ki jih povzročajo podnebne spremembe, zaradi visokega povpraševanja po virih, kot so energija, zemljišča in voda, in vse prispeva k dodatnemu povečevanju okoljskih težav v številnih somestjih v EU in zunaj nje, kot sta onesnaženje zraka in vse večja količina odpadkov; ugotavlja, da se dodatne posledice podnebnih sprememb, kot so skrajni vremenski pojavi, suše in poslabšanje zemlje, pogosto bolj občutijo v na podeželskih območjih; meni, da je treba lokalnim in regionalnim organom nameniti posebno pozornost in podporo za spopadanje s temi izzivi, da bi dosegli večjo odpornost ter prispevali k prizadevanjem za ublažitev z razvijanjem novih oblik energetske oskrbe in prometnih konceptov;

56. poudarja pomen čezmejnega sodelovanja med državami članicami in partnerskimi državami, zlasti čezmejnih presoj vpliva na okolje, v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi in konvencijami, zlasti Konvencijo UN/ECE iz Espooja ter Aarhuško konvencijo in Konvencijo o vodah;

57. poziva EU in njene države članice, naj okrepijo povezave s civilno družbo in naj ji nudijo podporo po vsem svetu, saj so dejavnik podnebnega ukrepanja, ter naj oblikujejo zaveznitva in poglobijo sinergije z znanstveno skupnostjo, nevladnimi organizacijami, lokalnimi skupnostmi in netradicionalnimi akterji, da bi se bolje uskladili cilji, zamisli in metode različnih akterjev, kar bi prispevalo k usklajenemu pristopu k podnebnim ukrepom; spodbuja EU in njene države članice, naj vključijo zasebni sektor, da bi se povečalo sodelovanje pri izkoriščanju priložnosti, ki bodo nastale pri prehodu na brezogljično gospodarstvo, naj razvijejo izvozne strategije za podnebne tehnologije za države po vsem svetu in spodbudijo prenos tehnologije v tretje države in tamkajšnjo krepitev zmogljivosti, ki bodo spodbujale uporabo obnovljivih virov;

58. poudarja, kako pomembno je znanstveno raziskovanje za politično odločanje v zvezi s podnebjem; ugotavlja, da je čezmejna znanstvena izmenjava temeljna sestavina mednarodnega sodelovanja; poziva Komisijo in države članice, naj stalno podpirajo znanstvene organizacije, ki opravljajo ocene podnebnega tveganja in si prizadevajo oceniti posledice podnebnih sprememb ter političnim organom ponujajo morebitne ukrepe prilagajanja; poziva EU, naj uporabi svoje raziskovalne zmogljivosti zato, da bo prispevala k svetovnim podnebnim ukrepom;

o

o o

59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje ter v vednost generalni skupščini in generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.